6de JAARGANG. CURAÇAO DEN 7n DECEMBER 1889 N° 310

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN.

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire en Aruba per drie maanden fl. 2,— met vooruitbetaling.
Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0,25.
Prijs der Advertentiën van 1 tot 7 regels fl. 0,50. voor elken regel meer fl. 0,07½.

BUREAU VAN DIT BLAD
PLEIN VAN PIETERMAAI, N° 129.
UITSLUITEND AGENT VOOR EUROPA:
P. JOLY & J. MARTIN,
66, RUE LAFAYETTE, PARIJS.

E Coerant aki ta sali toer Dia Sabra.
Su prijs di Abonnement ta fl. 2.— pa tres luna, pagar pedilanti.
Pa lugarnan foi Curaçao, Bonaire i Aruba fl 10,— pa anja.
Un number só fl. 0,25.
Un annuncio di 1 té 7 regel, fl 0,50 cada regel mas fl. 0,07½.

EEN OORDEEL OVER ITALIE.

In de londensche *Contemporari Review* is voor eenigen tijd een artikel verschenen, dat breedvoerig de beteekenis bespreekt, van Italië's toetreding tot het Drievoudig Verbond. Dit artikel was onderteekend door *Outidanos* en heeft de aandacht van alle diplomatieke kringen ten hoogste tot zich getrokken. En wanneer wij bedenken, dat achter dien pseudoniem Outidanos, gelijk beweerd wordt, niemand minder dan de staatsman Gladstone zich verbergt, dan verwondert het ons niet, dat de diplomatie aan dat artikel zoo algemeen hare aandacht heeft gewijd.

Zelfs de *Tribuna*, een der zeer geavanceerde liberale romeinsche bladen, maar dat niet voor Crispi buigt, heeft onwillekeurig het gewicht van genoemd artikel doen uitkomen. Het erkent, dat Outidanos zich geheel anders dan een man zonder beteekenis naar oordeel en pen heeft doen kennen.

„Het onredelijke van een toestand," aldus de *Tribuna*, „die Italië tot bondgenoot van Oostenrijk en het tevens Frankrijk tot vijand maakt, zoowel uit een politiek, als uit een staathuishoudkundig en financieel oogpunt; — de stoffelijke nadeelen en het klaarblijkelijke van het leeuwenkarakter, dat het verbond waarbij Italië zich heeft aangesloten, kenmerkt: — dit, en vrij wat meer is reeds sedert jaren door ons (*Tribuna*) geuit en geschreven. En nochtans zijn wij niet van opvatting veranderd."

De Civilta Cattolica, op haar beurt, meent eveneens dat *Outidanos* niet kan verdacht worden de politieke gevolgen, allernadeeligst voor Italië (dewijl de Italiaansche regeering zich in de netten van het verbond met Oostenrijk en Duitschland heeft laten verstrikken) te hebben overdreven. En *Outidanos* meent niets minder dan dat Italiës uitgaven in het stuk van oorlog zoo zeer zijne krachten overschrijden, dat zij het land zonder ophouden hebben uitgeput.

Van niet weinig gewicht zal het zijn den toestand van Italiës geldmiddelen uit den mond van een onpartijdige, als hoedanig *Outidanos* mag aangemerkt worden, in korte trekken te vernemen. *Outidanos* nu schrijft:

De geconsolideerde schuld van het rijk Italië klom op 1 Jan. '89 tot het ongelooflijk bedrag van 9,984,212,117 lire.

Voor dit bedrag moet betaald worden aan interest de som van 488 millioen lire.

Het bedrag van deze hoofdsom bereikt, zoo men daarbij rekent de overige bijzondere schulden door het *Aerarium publicum* bestuurd (zelfs zonder nog de vlottende schuld mede te rekenen), het aanzienlijk cijfer van 12 milliarden, met een rentelast van 550 millioen.

Onmiskenbaar is het dat alleen gedurende de laatste 5 jaren de openbare schuld is toegenomen met 1328 millioen, waarvan een deel is aangewend tot den aanleg van spoorbanen. Het overige deel is besteed om het terugkeerend tekort van de balans te dekken.

Wat het actief van het jaarlijksch budget betreft, dit is geklommen tot 1,500 millioen: een som, welke het land niet zonder zich uit te putten kan opbrengen. De druk der belastingen van onderscheiden aard door den burger op te brengen heeft iedere voortbrengende kracht van Italië tot het uiterste uitgeput. Italië bezwijkt aan eene staathuishoudkundige en financieele crisis, die zonder weerga is. Geen land in Europa is met Italië op eene lijn te stellen wat den druk der directe belastingen betreft.

De verbreking der handelsbetrekkingen met Frankrijk, dat verontwaardigd is over het theatraal optreden van den Italiaanschen staat in een bond noodwendig tegen Frankrijk gericht, heeft aan Italië den dubbelen oorlog over tarieven en kapitaal bezorgd, — een oorlog, die het in plaats van eene eindoverwinning een zeer schandelijk bankroet aanbrengt.

De "tarievenoorlog" heeft het in '87, ter zake van den in- en uitvoerhandel, een nadeel van meer dan 500 millioen berokkend, en in den loop van '89 een verlies van vermoedelijk 700 millioen.

Volgens *Outidanos* zal het zich stijfhoofdig vastklemmen gedurende 2 jaren aan het Drievoudig Verbond dat Italië meer dan 1000 millioen zal kosten. En dit enkel in het handelsverkeer. Dit cijfer wordt noodwendig hooger zoo nog in aanmerking worden genomen de geleden nadeelen door landbouw en nijverheid.

En waarlijk is *Outidanos* niet van overdrijving te verdenken, als hij berekent dat het bezoek van Crispi aan prins Von Bismarck te Friedrichsruhe in '87 en dat te Rome door keizer Wilhelm II in '88 Italië ongeveer 2000 millioen onkosten op den hals heeft gehaald.

De oorlog van het kapitaal bezorgt Italië eene verminking van zijn crediet van zoodanig verwoestenden aard, dat zijne bankinstellingen niet meer weten hoe zich staande te houden, en bij paren in duigen vallen.

De nationale rijkdom slinkt met den dag. Het peil van het disconto en de rentestandaard gaat met 2 pCt. ongeveer dat van andere beurzen van Europa te boven. Het metaal wordt schaarsch tot beneden zoodanig peil, dat alle „reserven" van de schatkist en van banken een nauwelijks noemenswaardige waarde vertegenwoordigen. De bewering is niet overdreven dat die „reserven" enkel bestaan in he gemunte goud en zilver dat in Italië in omloop is. De overige waarden, die in Italie in omloop zijn, worden getrokken uit papier en uit het munten van koperen pasmunt.

De *C. C.* houdt deze opgaven voor houdbaar.

Francesco Crispi moge te Palermo den speculanten zand in de oogen hebben kunnen werpen, doch de kracht dezer feiten, die zelfs niet door de hoogste welsprekendheid zijn weg te cijferen, heeft hij niet kunnen ontzenuwen.

't Is nooit goed.

Het „Huisgezin" laat onder bovenstaanden titel licht vallen op een correspondentie uit Rome, over de fransche pelgrims, die in bedevaart optrokken naar de H. Stad. Het blad schrijft: "De Romeinsche correspondent van de *Nieuwe Rotterd. Ct.* heeft een klaagbrief geschreven over de „bezendingen" Fransche pelgrims, die in de Eeuwige Stad zijn aangekomen en nog verwacht worden.

Er bestaat volgens hem, een opmerkelijk verschil tusschen deze en de vroegere bedevaartgangers uit Frankrijk. Niet met het oog op de samenstelling van het gezelschap, „hetwelk ook nu weder uit boeren, landbezitters en priesters bestaat," maar wat betreft het doel van het bezoek. Deze pelgrims komen niet om te roepen: Leve de Paus-Koning, maar „uit naam van den Franschen landbouw," om dezen uit zijn treurigen toestand op te heffen.

Een tweede verschil tusschen de Fransche pelgrimscharen van voorheen en thans, betreft meer het stoffelijke. „Vroeger brachten de bedevaartgangers uit *la belle France* rijke offeranden mee voor den Heiligen Vader: zij reisden — althans velen hunner — in de eerste klasse, namen hun intrek in onze beste hotels, en lieten hier een aardig stuk fransch geld zitten. Thans echter profiteeren zij allen, rijken zoowel als armen, van eene reisgelegenheid met 70 of 80 pCt. rabat, sparen zich van alle onnoodige inkoopen, maken geen enkel winkelier of hotelhouder gelukkig, en laten — wel verre van voor den Paus iets mee te brengen — het Vaticaan grootendeels de lasten dragen voor hun kost en inwoning. Het gaat niet aan te beweren dat onbemiddeldheid hen daartoe dwingt; want niet weinigen onder deze grondbezitters en pachters zouden zich diep beleedigd achten, indien men er aan durfde twijfelen of zij wel in goeden doen verkeerden. Neen, wij staan hier eenvoudig tegenover een verandering van methode."

Men zal zich gemakkelijk kunnen herinneren hoe vroeger in de liberale dagbladpers werd gesmaald op de pelgrims, die hunne offers naar Rome brachten om den beroofden Paus te steunen in de uitoefening

FEUILLETON.

Pa camina diferente.

Fin.

E monhe limosnero a repití su suplica: "ta dj'aleeuw" é dicí, "él a biní i si no ta posible p'é sperá aki un rato, p'é haya su Ilustrísimo coemindá paso-bra él ta un conocir bjeeuw di Su Senjoría." Insistencia dje monhe a haci e anciana bira más desconfiada; é tabata sabi ta kiko tal clase di monhenan tabata bin buscá generalmente cerca su jioe; semper un auxilio, i awor k'él a bira obispo, l'esai aumentá ainda más; i si é koe ta mama no busca di impidi e cos ayi, anto e sueldo dje obispo, maské cuantoe e kier ta, lo no alcanzá; di poersi é ta haci obra koe toer lo ké é tin.

Despues di tal reflexión silenciosa e mama a bolbé doená un contesta negativa, ma e viaha aki coe un tono bastante rudo. E estranhero a comprendé koe lo ta infructuoso di siguí persistí; p'esai el a rancá un blachi fó di su zakboek scirbi ariba, i él a rogá e anciana di entreguéle den manoe di obispo. E mama a primintiéle coe sí.

E pater a sonrei i é di:

—"Bo también a yegá di conocé mi promer ayá, mama Engels; mi coe bo jioe nos tabata huntoe na gimnasio: permiti mi di presentá bo mi felicitación riba e dia aki tan yen di húbilo i di honra pa bo jioe. Bo por ta orguljosa di djéle, él a merecé e dignidad i coe gracia di Dios l'é haci muchoe bon."

E anciana a keda miréle un momento yen di curiosidad, "mi no conocé bo," él a respondé sacudiendo su čabez, "mi cabez bjeeuw no por retené mucho cos más."

—"Mi nomber di promer ayá tabata Horst, Gijsbert Horst," e monhe limosnero a contestá: "awor mi ta Pater Domínico: sigur lo bo por recorda mi."

E muhe bjeeuw a keda ainda ta observéle.— "Horst," él a repetí; "ahán! e macacoe, e palabrua, es un koe tabata la causa, koe nan a herá di mata mi jioe na gimnasio. *Awé un wagen di cuater cabai a bin buskéle!* i bo, bo ta simplemente un pober Pater! Si, asina cos ta cambia den mundo."

E pater a bolbé sonrei: "Si, toer cos ta cambiá den mundo," él a respondé; "ta cada hende tin di mirá ta kiko é mester hací, afin di adquirí e gloria dj'ayá arriba. Olalá, koe nos toer dos a haya e verdadero camino. Dios conservá dianan di bo bida ainda pa hopi tempoe, i k'El largá bo sobrevivi ainda muchoe placer di bo jioe," él a agregá despidiendo dje mama Engels.

Apenas por a trascurri un cuarto di ora k'e pater a abandoná e palacio obispal, koe e obispoe a bolbé su cas. E tabata cansá di curpa i di espíritu na consecuencia di tanta fatiga dje dia, i e noticia di su amigo di muchá a impresionéle violentemente. Cuántoe bê él no a pensá coe cierta conmiseración riba e bida inútil, improductiva di Horst! Cuantoe bê él no a agradecé Dios k'a dispenséle talentonan, pa él por a aspirá na un esfera más elevada, i cordamentoe dje dificultadnan k'él a vencé, dje perseverancia k'él a desplegá, a yena su corazón coe un orguljo alegre. Pero na ki otra situación él ta contrá awor coe su amigo. En verdad Horst hamás a perdé di vista e fin di más haltoe; coe desprecio i desdén él a trapá bao di su pia toer lo ké por a contrariéle i di cumbre di gloria, di gozo, di briljo di su posición, él a precipitá su mes espontáneamente den braza di humildad, di abnegación, di mortificación i di santificación.

Hiloe di su cordamentoe tabata cortá coe aparición di su mama algo descontenta pero braza habrí, pasobra su jioe no a coeri buskéle tan pronto k'él a yega cas. E anciana tabata loca di contento di mira Frans den toer su pompa, i é tabata admira e hermosa cruz di oro koe tabata adorná su pechoe, e ringichi na su dede, e bistí di seda na su curpa.

E jioe no a strobéle; — verdaderamente e mama a merecé di gozá á su ancho i esai mester a socedé na su manera. Manera él a bendicionéle toer anochi tempoe él tabata muchá, asina e jioe a derramá awor riba cabez di su mama su bendición, según e gran poder confiá n'éle pa El, fuente, manantial, origen di toer favor di toer gracia. Promer koe nan a separá di otro e mama a corda riba e pida papel dje monhe i refiriendo e ocurrencia na su jioe, él a entreguéle e cartica. —

van zijn Opperherderlijk ambt en tevens te protesteeren tegen de gepleegde wederrechtelijkheden. Sommigen zagen daarin een politiek vergrijp waartegen de diplomatie moest waken, eensdeels als eene krenking der rechten van het wettig erkende koninkrijk Italië, tweedens als een ongeoorloofde berooving van het nationale kapitaal, dat aan het vaderland onttrokken, bijeengebracht werd tot conspiratie tegen een „ bevriende mogendheid." Hoe graag zou men toen den kreet: Leve de Paus-Koning! hebben doen verstommen. Wat zou er een gejuich in het liberale kamp geweest zijn als het een middel had kunnen vinden om het den katholieken over de geheele wereld onmogelijk te maken den gevangen Paus-Koning met hunne vrijwillige offers bij te staan.

Thans komen, volgens dat schrijven in de *N. R. Ct.*, de duizenden pelgrims te Rome zonder liefdeoffers, ook zonder Leve de Paus-Koning! te roepen; zij laten zelfs het Vaticaan grootendeels voor kost en inwoning zorgen, ofschoon zij meerendeels in „goeden doen" zijn en nu is men ontevreden over de karigheid der pelgrims, nu heet het doodeenvoudig dat men staat tegenover een verandering van methode.

Maak het zulken menschen maar eens naar den zin.

INGEZONDEN,

Geachte Heer Redacteur!

Vergun mij een klein plaatsje in uw geacht blad voor het stellen van een paar vragen:

1° Is de publieke tamboerdans alleen op het eiland Curaçao of ook op de andere eilanden dezer kolonie, bij de wet verboden?

2° Zoo ja, waarom dan wordt die schandelijke dans te Bonaire gepermitteerd? (1)

3° Zoo niet: zou het dan niet zeer wenschelijk zijn daarin te voorzien?

Hoogachtend.

UEd. Dienaar.

X.

(1) Op minder dan 5 minuten afstand van het gouvernementshuis wordt sinds twee weken door een vaste troep publiek tamboer gedanst, zoo schandelijk luidruchtig, dat het op meer dan een halfuur afstand, tegen den wind in, gehoord wordt.

NIEUWSBERICHTEN.

CURACAO.

Bij Gouvernements beschikking dd. 29 November jl. zijn de bestaande quarantaine-maatregelen voor schepen komende van *Maracaibo*, opgeheven.

De Administrateur van Financiën op *Curaçao* maakt bekend, dat de kohieren van aanslag wegens "*Belasting op den Invoer*", "*Accijnsrecht op sterke dranken*" en "*Pakhuishuur van in entrepôt aanwezige sterke dranken*" over het *Derde kwartaal* 1889, zijn executoir-verklaard bij Gouvernements beschikking van den 19n. dezer No. 712.

Bovengenoemde kohieren zijn ter invordering aan den Waarn. Kolonialen Ontvanger ter handgesteld, en is een ieder verplicht zijnen aanslag op den bij de wet bepaalden voet te voldoen:

Jongstleden Zondag smaakte onze verdienstelijke stadsgeneesheer de heer S. M. Lansberg, het genoegen zijn gouden feest als geneesheer te vieren, bij welke gelegenheid de kapel van het garnizoen den Jubilaris eene serenade bracht.

De ondergeteekende betuigt zijn hartgrondigen dank voor de vele blijken van waardeering, die hij ter gelegenheid van zijn 50 jarig jubileum als geneesheer, zoowel van hier als van elders heeft ondervonden.

Curaçao den 6n. December 1889.

S. M. LANSBERG.

NEDERLAND.

—De gezondheidstoestand van Z. M. den Koning blijft, aldus schrijft men aan het *Hbl.*, voortdurend bevredigend, zoodat de Koning in staat is dagelijks op vastgestelde uren de gewone werkzaamheden te verrichten met den referendaris en de heeren der hofhouding.

Evenals H. M. de Koningin ziet men prinses Wilhelmina dagelijks een rijtoer maken.

— De Haagsche correspondent van de *Zwolsche Courant* houdt vol, dat dr. Vinkhyzen als hofarts wenscht terug te treden. Zelfs zou het nog onzeker zijn, of de grijze geneesheer aan den sterken aandrang, van zeer hooggeplaatste zijde aangewend om hem van zijn plan te doen afzien, zal toegeven.

— Den hoogeerw. heer Corn. Van der Veeken, proost van het kathedraal kapittel van Breda, is de hooger onderscheiding te beurt gevallen, door Z. H. de Paus Leo XIII tot protonarius apostolicus benoemd te worden.

—Omtrent de Vrijdag-avond 1 Nov. plaats gehad hebbende bijeenkomst van de scheeps-en bootwerkers te Amsterdam met reeders en cargadoors aldaar, welke bijeenkomst belegd was door de afdeeling Amsterdam van het „ Algemeen Nederlandsch Werklieden-verbond" verneemt men:

Van de drie zaken, welke o. m. besproken werden: loonsverhooging, afschaffing van uitbetaling van het loon in herbergen en een betere regeling der werkuren van de zoogenaamde vaste werklieden, is men alleen ten opzichte van het tweede tot eenstemmigheid gekomen. De wenschelijkheid werd erkend om het loon niet meer op deze wijze uit te betalen.

Het Werklieden-Verbond acht hierom, na overleg met de bootwerkers, namens welke het optrad, een tweede bijeenkomst noodzakelijk.

—De werklieden van de maatschappij *Nederland* te Amsterdam hebben antwoord gekregen op het drieledig verzoek, tot de directie gericht.

De schafttijd zal niet meer 15 maar 20 minuten zijn (men had verzocht dien tijd te verlengen tot een half uur), terwijl voor nachtwerk het loon van 25 op 30 ct. per uur zal gebracht worden.

Loonsverhooging van 20 tot 25 ct. voor dagwerk en het verzoek om nachtwerk, waarmede niet de geheele nacht heengaat, toch als zoodanig uit te betalen, konden niet worden toegestaan.

De werklieden-beweging te Rotterdam houdt nog steeds aan. Zaterdagavond en Zondag 3 en 4 Nov. werden onderscheidene vergaderingen van werklieden gehouden. De smidsgezellen, de bakkersgezellen, de koek- en banketbakkers-bedienden en de bootwerkers kwamen in verschillende localen der stad bijeen, om hunne belangen, hoofdzakelijk omtrent den werktijd en loonsverhooging, te bespreken.

BUITENLAND.

Italie. Uit Rome wordt van 3 November het volgende gemeld: "De verjaardag van den slag bij Mentana is op de plaats waar het gevecht heeft plaats gehad door de Piemonteezen herdacht. De manifestatie heeft een sterk irredentistisch karakter gehad. Alle sprekers maanden de aanwezigen aan, de oogen steeds gericht te houden op de provinciën die door Oostenrijk aan Italie ontrukt zijn.

„ Bij de gemeenteraadsverkiezingen is, in zoo ver tot nu toe bekend is, het succes der geavanceerd liberale partij overwegend. De radicalen behaalden op verschillende punten de overwinning. De clericalen zijn geducht bestreden." — Bij de verkiezingen voor de gemeenteraden in het overige Italie hebben de socialisten een aantal plaatsen gewonnen in de Romagna en in andere streken des lands.

Duitschland. — In den Rijksdag is men na langdurige beraadslagingen gereed gekomen met het verslag der regeering over de uitvoering der socialistenwet. De minister Herfurth heeft, in antwoord op de aanvallen der sociaal-democraten, verklaard dat de overheid slechts dan tot handelen is overgegaan, als de pogingen tot omverwerping der maatschappelijke orde aan het licht getreden waren, en dat de overheid strengen last heeft ontvangen, steeds op wettelijken grondslag te handelen. De minister kwam vooral op tegen de bewering, dat de wet het optreden van *agents provocateurs* in de hand werkte. De regeering kan de socialistenwet niet missen, vooral niet uithoofde van de uit de wet ontstaande mogelijkheid van uitlevering. Aan de beraadslagingen namen onder anderen deel de sociaal-democraten Singer en Frohne. Herhaaldelijk veroordeelden zij scherp de wijze waarop de wet is uitgevoerd. Heden zou de beraadslaging volgen over de wet zelve.

— In een openbaar gemaakt lijvig Wit-boek over de handelingen van den rijkscommissaris Wissmann tot onderdrukking van den opstand in Oost-Afrika, zijn eenige korte dépêches van Wissmann van de laatste dagen belangrijk. Hij zegt dat thans de karavanenweg tot Mpwapwa veilig en voor het verkeer weder geopend is. Te Mpwapwa, dat vele mijlen landwaarts in gelegen is, worden zooals men weet thans Stanley en Emin-pacha op hunnen terugtocht uit Wadelai verwacht. Wissmann liet eene bezetting van honderd man daar achter en zond Stanley en Emin levensmiddelen en krijgsbehoeften te gemoet. Ook de Italiaansche reiziger Casati moet zich bij hen bevinden. Uit de berichten van Wissmann en zijne officieren blijkt dat aldaar, te Mpwapwa, ongeveer zesduizend vijandig gezinde gewapende mannen van den Matife-stam verzameld waren, die ook Emin en Stanley in groot gevaar hadden kunnen brengen. Zij werden echter door Wissmann's troepen in verscheidene gevechten bloedig verslagen en volkomen uiteengejaagd.

—Uit Wiesbaden wordt gemeld, dat het consult, door de kroonprinses van Zweden bij dr. Mezger genomen over den toestand van haar zoon, prins Gustaaf Adolf, den toekomstigen Zweedschen kroonerfgenaam ook door drie andere artsen werd bijgewoond, onder welke een uit Zweden en een uit Baden. De vier artsen waren eenstemmig van oordeel, dat een massagekuur hier niet op haar plaats zou zijn, maar een andere behandeling noodzakelijk is. De prins zal met zijn moeder binnen veertien dagen van Baden-Baden naar Meran gaan, zoo er niet middelerwijl andere plannen worden gemaakt. Over den gezondheidstoestand van de kroonprinses-zelve liet dr. Mezger zich gunstig uit. Zooals men weet, bestaat er vrees, dat de beide patiënten aan borstziekte lijden.

— De Keizer en de Keizerin worden op de terugreis uit het zuiden aan het hof van Hessen Darmstadt verwacht. Ook zou de Keizer voornemens zijn nog een kort bezoek aan de stad Goblenz te brengen alvorens in de hoofdstad weder te keeren.

—De scheepstimmerlieden te Hamburg hebben den arbeid gestaakt. Zij verlangen voor den winterdag hetzelfde loon als voor den zomerdag, en daar de patroons dezen eisch niet inwilligden, hebben ongeveer duizend timmerlieden den arbeid gestaakt. De patroons zijn bereid in den winter een hooger daggeld te betalen, indien de timmerlieden dan ook evenveel uren werken willen als des zomers.

Engeland.—De regeering heeft een buitengewoon gezant en gevolmachtigd minister bij den H. Stoel benoemd. Deze stap van het kabinet Salisbury is geheel onverwachts verricht en verwekt groot opzien, daar alle officieele betrekking tusschen Engeland en den Paus sedert lang

---

" P'awé más ningún hende no mester bin molestiá bo," e anciana di, "sino nan ta fatigá bo más koe mester, mi pober, mi bon mucha!" Probablemente tempoe di su infancia nunca e mama no a papiá asina tiernamente coe n'éle, ma amor materno també ta rendí homenaje na gloria i honor. Entretanto e obispo a leza e papelito. "Pater Domínico, promer ayá Gijsbert Horst," tabata pará scirbi ariba. Dos tres bê e obispo a lezá e papel! p'é tabata sigur, i e ora ayí él a recordá lo ké e conde octagenario a biséle di regreso di su jioe. " Con ké é mes tabata aki i bo no a invitéle di sperá mi binimentoe i hasta bo a desairéle!" él a puntra su mama tristemente. O mama, pakiko bo a haci esai? Aki bo no mester rechazá ningun hende koe kier papiá coe mi; mi mester ta na disposición di toer hende. Además bo proceder ta causa mi e viaha aki un amargura incomparable; é tabata mi amigo di muchá i mi no sâ ki sacrificio lo mi no a hací pa mi por a contrá coe n'éle."

" Com mi por a sâ esai," e mama a respondé toer atonlondrada. " Sigur lo e bolbé." Apenas e jioe a tende lo ké e mama a papia; coe atención su vista a keda fihá riba e pida papel, devorando e poca palabranan kce tabata doena testimonio tan íntimo dje antigua amistad, di sinceridad, di rectitud dje corazón k'a dictá nan. "Desdi nos hubentud," asina tabata para riba e papel, "bo aplicación, bo perseverancia inalterable a sirbi mi di ehemplo, koe mi a sigui gustosamente. Lo bo hací mucho bon; ta un cordamentoe dulce i halagueño pa mi koe hustamente ta bo ta ocupa silja episcopal den nos stad; mi ta desea bo dicha den bo posición nobo, bendición di Dios sea coe bo. Recorda mi den bo oracionnan. Ta sintí mi hondamente koe mi no por permanecé aki sino masjá poco i koe awe anoche mes mi tin di bai na nos convento na W......, camina nan a manda mi. Probablemente bo sabí koe te awor mi residencia ta na convento di X...; na América. Sin participá mi familia nada, kiko tabata mi idea, afin di no entristece nan, mi a bira monhe ayá, camina lo mi regresá atrobé den poco dia. Si acaso lo no ta den e bida aki, koe el Senjor reuni nos dos den e patria celestial." Ki simple su palabranan tabata; nada tabata recordá e sacrificio k'él a hací, e privacionnan k'él a imponé su mes; él ta awor un pater pobre; su bida i su obranan lo keda enteramente desapercibida di mundo, ningún hende lo admirá su heroísmo, di él koe a trocá un bida luhoso i placentero, den cual él a nacé i cria pa un regla di bida indigente, humilde di un monhe.

Meimei di toer alboroto i di toer e pruebanan di honor demoestrá e anochi ayi ainda n'e obispo, él sin embargo a keda frio, serio i silencioso; su servidumbre a contá despues koe hinter e anochi ayi e obispo a pasa den oración, i koe durante algún tempoe noticia a circulá k'é tabatin idea di troca su vestido episcopal p'e humilde trahe di convento. Sin embargo, coe resignacion, él a someté su mes n'e sacrificio más pisá, es tá, kedando n'e puesto koe Dios a indikéle i conformando su mes humildemente coe toer e fatiga i penanan tan abundante den su ministerio, i també coe toe e desestimación, e odio i e conheturanan koe semper ta sembrá riba camina di clase mas elevada. Ta innegable k'él a continuá ta traha tantoe coe palabra como escrito pa bienestar di clasenan trabahadora, ma coe mas zelo i actividad tambe él a combatí nan malcontentoe i él a trata di exitá nan sentimiento di rectitud pa hendenan ricoe i nan di alta posición. El a citá nan ehemplonan com aristocrátonan no ta liber di disgusto i sinsal ornan di bida, i cuantoe mas sacrificio el Senjor ta exihí di nan i cuantoe poder moral ta necesario, afin di nan hiba tal sacrificio na cabo.

Pater Domínico (Gijsbert Horst), debilitá, cansa di tantoe trahá i aniquila na consecuencia di rigor i di un clima insano, a moeri hoben den su convento na Estados-Unidos; e obispo ta traha te awé ainda, ma su estatura alta a corcobá i su cabei a bira blancoe. Apesar di su alta dignidad él ta trahando sin embargo sin sosiego, i unánimamente hinter su diócesis ta reconocé su méritonan inapreciable pa Iglesia i pa memoria di suerte dje clase menesterosa di pueblo. Ta asina anto k'e dos hobennan a obtené e mes obheto, ma pa camina diferente.

FIN.

niet bestaan heeft. Zelfs de zendingen van den hertog van Norfolk waren slechts officieus. De buitengewone gezant is sir John Simmons, een in Engeland hooggeschat generaal, voorheen gouverneur van het eiland Malta. Zijne zending moet de godsdienstige jurisdictie over de Maltezer Katholieken betreffen.

Hoogstwaarschijnlijk dus krijgt Malta een eigen Katholiek bisschop. Een verblijdend teeken! En niet minder verblijdend is de benoeming van dezen buitengewonen gezant, omdat zij wellicht de voorloopster is van de vestiging eener vaste Britsche ambassade bij het Vaticaan.

Het liberalisme moge schrijven en zeggen, dat de Paus nog slechts eene schaduw is van hetgeen hij vroeger was, de feiten loochenen deze bewering. Integendeel, de macht van het Pausschap blijkt elk jaar toe te nemen in weerwil der schromelijke verdrukking, die het te lijden heeft. Deze voortdurende zichtbare uitbreiding van den invloed der Katholieke Kerk op de maatschappij geeft alle reden tot hoop, dat het tijdstip, waarop het opperhoofd der Kerk weder in zijn vollen rechtmatigen luister zal zetelen, niet ver meer verwijderd is.

— Uit Londen wordt van 2 Nov. gemeld: Men wordt al meer beducht voor eene hernieuwde werkstaking der dokwerkers. De vijandigheid tusschen de gewezen werkstakers en de zoogenaamde *blacklegs* duurt voort. Eene werkstaking zou op dit oogenblik bijzonder noodlottig zijn, aangezien het nu de tijd is van groote verzendingen. In eene te Whitechapel gehouden vergadering werd door de arbeiders besloten, slechts voor die patroons te werken die hun vier shilling dagloon en hetzelfde voor nachtwerk willen betalen. De onderhandelingen tusschen patroons en arbeiders worden door bemiddeling van lord Brassey voortgezet.

— In de Engelsche havenstad Brixham, waar voor circa 200 jaren prins Willem van Oranje landde, om ten koste van zijn schoonvader, Jacobus II die met gade en kind als balling naar den vreemde de wijk moest nemen, den Engelschen troon in te nemen, heeft gisteren de onthulling van een gedenkteeken voor dien Prins plaats gehad. Bij deze onthulling waren o. a. tegenwoordig drie leden der familie Bentinck, afstammelingen van den Bentinck die Willem III naar Engeland vergezelde. Voorts was het Nederlandsche gezantschap te Londen vertegenwoordigd door baron Gevers.

—De Commissie tot het ontzetten van Emin Pacha te Londen ontving over Zanzibar berichten van Stanley, waarin deze meldt dat hij Bunalya verliet en voor de vierde maal het Albert meer bereikte, na eenen marsch van 140 dagen. Hier vernam hij dat Emin en Jephson sedert 18 Augustus 1888 in gevangenschap verkeerden. De troepen van de Equatoriale provincie waren opgestaan en hadden gehoorzaamheid geweigerd, terwijl de Mahdisten met hunne gansche macht in het land vielen. Na het eerste gevecht gaven de posten van Emin zich over, en de inboorlingen sloten zich bij den vijand aan, die al moordend het land verwoestte. Nadat de invallers eene nederlaag geleden hadden te Davile, zonden zij eene stoomboot naar Khartoem om versterking. "Toen ik aan het Albert-meer kwam", zegt Stanley, „vond ik een schrijven van Emin, waarin hij mij zijnen zorgelijken toestand meldde. Ik kwam echter te laat. Van 14 Januari tot 8 Mei heb ik gewacht op vluchtelingen. Daarna heb ik het Albert-meer verlaten, om den terugkeer te aanvaarden."

Nader wordt uit Londen gemeld: De commisie tot het ontzetten van Emin heeft een tweede telegram ontvangen, afgezonden door Stanley en gedagteekend: Victoria Meer 29 Augustus, hetwelk de formeele mededeeling inhoud dat Stanley, Emin, Jephson, Casati en andere Europeanen, met 900 inboorlingen op weg zijn naar Mpwapwa. Het is derhalve zeker dat Emin, Jeppson enz. zich niet meer in de macht van de Mahdisten bevinden.

— Andermaal heeft de Engelsche regeering den zeereerw. pater Perry S. J., directeur van de sterrewacht op het College Stonyhurst, aangewezen, om van regeeringswege de aanstaande totale zonsverdnistering in Guinea te gaan waarnemen. Pater Perry is, gelijk men weet, een der beroemdste sterrekundigen van Engeland.

Griekenland. — Donderdagmorgen 31 Oct. om kwart voor elven heeft keizer Wilhelm met zijn gemalin, begeleid door de geheele koninklijke familie en al de vorstelijke gasten, Athene verlaten, en was omstreeks twaalf uur in den Piraeus, waar de Duitsche vloot onder de salvo's van het geschut het anker lichtte. Alvorens afscheid te nemen hadden de keizer en de keizerin aan den eersten minister Trikoepis nog hun hooge tevredenheid betuigd over het gevonden onthaal.

De voldoening schijnt wederkeerig te zijn; want niet alleen heeft de keizer ook aan de Duitsche kolonie verklaard, van bewondering opgetogen te zijn over Athene, maar het gemeentebestuur heeft ook een afschrift van den heildronk des keizers op perkament in het stadhuis laten ophangen.

's Avonds vóór het vertrek des keizers was een schitterend vuurwerk afgestoken op veld van Ares, dat door al de vorstelijke personen werd bijgewoond, terwijl de keizer met groot gejubel door de menigte werd begroet. En dinsdag heeft een groote muziekuitvoering plaats gehad onder leiding van den erfprins van Meiningen, die daarvoor door den stedelijken raad met een gouden lauwerkrans werd beloond.

Van Athene ging de reis, zooals men weet, naar Constantinopel, waar het keizerlijke paar een niet minder luisterrijke ontvangst wachtte.

Het Oosten. — Uit Constantinopel werd van 4 November geseind: De Duitsche Keizer is de stad doorgetrokken onder een geweldigen toeloop van menschen. De Sultan zat in een rijtuig met de Keizerin en den Turkschen gezant te Berlijn, waarachter nog 9 rijtuigen volgden. De keizer toonde levendige belangstelling in de bewegingen der Turksche troepen, over welke eene wapenschouwing gehouden werd. Gisteren-avond werd er een gala-maaltijd gegeven, waarbij o. a., behalve andere gezanten, ook die van Frankrijk en van Rusland bij aanzaten.

— De Duitsche Keizer en Keizerin woonden Zondag 3 Nov. te Constantinopel in de protestantsche kerk de godsdienstoefening bij en gebruikten daarna het tweede ontbijt bij den Duitschen gezant te Pera, vanwaar zij onder het gejuich eener dichte menigte terugkeerden naar Jildiz-Kiosk. Hier gaf de Keizer een diner aan het *corps diplomatique* en de Turksche grootwaardigheidsbekleeders. Na de wapenschouwing op Maandag ter eere der hooge gasten gehouden, brachten de Keizer en de Keizerin een bezoek aan de schatkamer van den Sultan. Daarna had Wilhelm in den namiddag een geheim onderhoud met Abdul-Hamid, 'twelk ongeveer twee uren duurde.

Wat er in dit geheim onderhoud besproken is, blijft natuurlijk het geheim der goden; verslaggevers werden er niet bij toegelaten. Vermoedelijk heeft Wilhelm een laatste poging aangewend, om vriend Abdul-Hamid tot de triple-alliantie over te halen; maar de Sultan, die als een man van veel politiek doorzicht beschreven wordt, is veel te slim om zich bij een der Europeesche Mogendheden aan te sluiten; door zich neutraal en de mogendheden onderling verdeeld te houden, wint hij tijd en wordt de oplossing der Oostersche kwestie, de verbrokkeling van het Ottomanische rijk voor onbepaalden tijd verschoven. Opdat men dan ook op het bezoek van den Duitschen Keizer niet te veel luchtkasteelen zou bouwen, heeft de heeft de Turksche diplomatie er voor gezorgd, dat deze visite spoedig zal gevolgd worden door die van den Czarewitch en wellicht door een bezoek van den Czaar-zelven. Ook heeft de Sultan er voor gezorgd, dat aan het gala-diener zoowel de gezanten van Rusland en Frankrijk als die der centrale Mogendheden aanwezig waren.

Na bovenbedoeld geheim onderhoud dineerde keizer Wilhelm met den Sultan, die tot besluit den Bosphorus, het arsenaal en de moskeeën prachtig deed verlichten, welke illuminatie daarop door het keizerlijk paar in oogenschouw werd genomen. Wilhelm heeft te Constantinopel verschillende merkwaardigheden bezocht en hij was over alles zeer voldaan. In 't laatst dezer week wordt hij met zijne gemaln te Venetie verwacht. De Keizerin zal in die stad blijven, om hare merkwaardigheden te bezichtigen, terwijl de Keizer door zal gáan naar Monza, waar hij nog een paar dagen de gast van koning Humbert zal zijn.

—Prins Ferdinand van Bulgarije is over Servie te Sofia teruggekeerd. De vorst heeft nog den eigen dag de Sobranje geopend met eene troonrede, waarin o. a. gezegd wordt, dat Bulgarije in de beste verstandhouding verkeert met de aangrenzende staten en andere bevriende regeeringen. De vorst deelde daarin mede, dat eene leening is gesloten, en kondigde de indiening aan van wetsontwerpen omtrent de militaire inrichting, omtrent het kiesrecht, omtrent posterijen en telegrafen enz. De heer Slawchof is tot voorzitter der Sobranje gekozen.

Uit Weenen wordt omtrent de reis van den vorst der Bulgaren nog het volgende gemeld: Prins Ferdinand heeft Weenen in het strikst *incognito* verlaten, daar hij niet wilde dat zijne doorreis door Servie bekend werd. Toen het *Fremdenblatt* aan zijn vertrek openbaarheid gegeven had, waarschuwde de Bulgaarsche agent alhier per telegraaf prins Ferdinand te Pesth. De prins heeft daarop terstond de Servische regeering officieel van zijne doorreis in kennis gesteld.

Belgie. — Onder de „stouwers" (laders en lossers der stoombooten) te Antwerpen heerscht een groote ontevredenheid. Sedert primo Nov. zijn de kantoren der rijksambtenaren, die vroeger om 5 uur sloten, tot 7 uren des avonds geopend, zoodat de ladingmeesters en "natiebazen" of veemhouders hun cognossementen enz. tot dat uur kunnen krijgen en dus ook met de verscheping kunnen voortgaan. Daardoor kunnen zij voordeeliger condtiën bedingen, maar daar zij vergeten het loon der stouwers — die anders tot 5 uren werkende 3 à 5 francs daags verdienen en nu voor hetzelfde loon twee uren langer moeten werken — naar evenredigheid te verhoogen, staken deze elken avond om 5 uur het werk en houden optochten door de stad.

Ook in de kolendistricten duurt de gedeeltelijke staking voort. Eenige afgevaardigden van Belgische mijnwerkstakers zijn bij den minister voor Landbouw en Nijverheid ten gehoore ontvangen. Zij dreigden den minister, dat de werkstaking zich zou uitbreiden, indien de Regeering niet tusschen beiden kwam en verzochten de oprichting van een raad voor nijverheid en arbeid. De minister antwoordde, dat hij het verzoek zou overwegen.

Ierland. — Te Maryborough, in Ierland, is deze week vonnis geveld in de zaak van het doodslaan des politie-inspecteurs Martin te Gweedore in Febr. jl. Eén der beschuldigden werd veroordeeld tot 10, twee tot 7, één tot 5 jaar tuchthuisstraf, terwijl nog tien anderen gevangenisstraf beliepen, varieerend van 2 tot 6 maanden. Pater Mc. Fadden, wiens arrestatie tot de noodlottige volksverontwaardiging aanleiding gaf, is *vrijgesproken*, onder cautiestelling voor zijn onmiddellijke verschijning bij eventueele wederoproeping (!).

Amerika. — Blijkens een bericht in de Londensche editie van den *New York Herald* is er in Guatemala eene omwenteling uitgebroken. Zeventien hoofden der muiters zijn gegrepen en doodgeschoten.

— In hetzelfde blad wordt het bericht bevestigd, dat de groote wapenfabriek van Krupp te Essen overgebracht wordt naar Pittsburg (in Pennsylvania). Krupp schijnt te vreezen, dat een groote Europeesche oorlog tot sluiting van zijne fabriek zou kunnen leiden, terwijl hij gelooft, dat Noord-Amerika op groote schaal koopster van de Krupp-artikelen zal worden. De nieuwe fabriek van Krupp zal aan den oever van de Monengahela-rivier verrijzen; vijf mijlen gronds zouden daarvoor reeds aangekocht zijn.

— De *Herald* meldt voorts, dat de oogst in Dakota volkomen mislukt is. Twintigduizend personen worden met verhongering bedreigd. Er is geen voedsel verkrijgbaar. De Kamer van koophandel te St. Paul brengt een fonds bijeen tot leniging van den nood.

NOTICIANAN DI CABEL.

New-York. — Nov: 30. Coe proclamación di forma republicana, Gobierno di Brazil a declará koe dj'awor pa delante toer provincianan lo ta Estadonan federal coe nan administración local i nan mes lei.

Sesionnan di Congreso americana ta continuando: nan ta caba discusión dje reglamento k'e delegadonan Valente, Quintana, Alfonso i Romero a presentá.

E comisión di ingenieronan francés di Canal di Panamá ta componé di Senjores Legeal, Duchatenel Lebelge Cousin.

Paris. — Ministro di Relacionnan Exterior a participá conde Menabrea, embahador di Italia, koe Francia ta dispuesta di establecé un *modus vivendi* comercial coe Italia.

Clemenceau a bisa den un discurso k'el a haci delanti dje comisión di eleccionnan, k'e comisión ta incompetente pa anula elección di Boulanger, i él a segurá k'é no tabatin tampoco derecho di declará Joffrin electo, ya k'el a haya di mas menos voto. Pa 17 voto contra 15 e comisión a anula e elección Joffrin i Boulanger: informe lo ta presentá na Cámaranan.

Londres. — Conservadornan reuní na Nottingham a aproba e programa social koe Salisbury a presentá.

Berlin. — Conde Herbert Bismarck a bisa den su descurso na Reichstag, koe Inglaterra i Alemania mester sigui e mes política na Africa.

Presupuesto colonial tabata aprobá pa un gran mayoría.

Paris. — Dic. 1. — Senado a rechazá e proposición di Tirard pa impidí muhenan di traha anochi den fábricanan.

Elección di un diputado monárquico ta anulá.

Monsenjor Perralt, obispo di Autun, a declará koe l'é renunciá su puesto na Academia, si ta cos Zola sali elehí.

Londres. — Trahadonan di Bristol a aceptá mediación di gobernador; trahadónan di máquina na Clyde lo bolbe coeminsa trabao dia luna.

Viena. — Nan ta bisa koe nan a descubri un complot contra bida di Tisza.

Bruselas. — Rei Leopoldo a invitá Stanley pa un parte telegráfica di bin haciéle un visita.

New-York. — Ministro di Uraguay a renunciá.

Gran-Bretania lo reconoce República di Brazil si ta cos Estados Unidos haciéle. Lo tin un conversión den debe público i Asamblea lo reuní na Enero.

Un carta di San Salvador ta bisa koe nan a kimá palacio Nacional.

Boston. — Un gran incendio k'a causá masjá perdida, ta estimá pa 7 miljon di peso.

Paris. — Dic 3. — Ferrocarrilnan francés a doena 85 miljon di franc mas koe anja pasá.

Picard, republicano, ta elihí diputado pa Rouen.

Duque di Cumberland a coeminsa un proceso delanti di tribunalnan frances, afin di anula testamento di duque di Brunswick.

Pa motiboe di arreglo hací coe compania, trahadónan di ferrocarilnan di West a bolbé cohé trabao.

New-York.--Rodríguez ta elihí president di República di Costa Rica.

Rio-Janeiro.— Clero a unièle na República.

Don Pedro a yegá dia domingo na islanan di cabo Verde.

Madrid.— Chinchilla, ministro di guerra, a pidi su demisión i l'é ta reemplazá pa General Burmudez Reina.

Paris.--Dic: 4.—Diputado Hubbard a puntra Gobierno ki' conducta Francia lo observa k'e gobierno nobo di Brazil.

Mr. Spuller a coatesta k'e gobierno provisorio a ofrecé di respetá i di observá toer contratonan di imperio, i koe representante francés a ricibí instrucción di sigui relacionnan coe República.

Madrid.—E comisión nombrá pa toema nota di tratadonan, ta na fabor pa renobá e tratado di comercio coe Francia: nan ta kere koe gobierno frances lo no pidi ningún modificación.

París.--Dic. 5.—Tin un moción presentá na Cámara pa pidi di declará nula e eleccion di Mr. Jaluzot, boulangista. E proposición ta rechazá coe 290 voto contra 224.

Mr: Berthe a presentá un moción, proponiendo koe miembronan di prensa koe ta acusá di ofensa haci den courantnan, sea na President, na Ministronan, miembronan di Senado ó Diputadonan, lo ta persigui delante di tribunalnan correccional.

Madrid. - Ensayonan hací na Cadix coe e boto-torpedo *Peral* ta coroná k'e éxito deseá.

E barcoe di bao di awa a keda durante dos ora bao di awa na un profundidad di siete metro.

Eleccionnan municipal a sali favorable pa Gobierno.

VERSCHEIDENHEDEN.

De engelschen hebben zestien jaar geleden beproeft, *neutrale scholen* te scheppen, gelijk aan die, in het bezit van welke ons rustig Nederland zich reeds vele jaren mag verheugen. Daar de Engelschen lieden van gezond verstand en goede waarnemers zijn, hebben zij spoedig het kwaad ingezien, dat dergelijke scholen aan het land kunnen berokkenen.

Het Gouvernement heeft een commissie ingesteld, om de quaestie grondig te bestudeeren. Tegenovergesteld met hetgeen er in den regel in ons verdraagzaam land geschied, hebben daarin zitting gehad mannen van alle partijen en zelf van alle rangen en standen, werklieden zoowel als advocaten, apothekers als professoren.

Deze commissie moet zich zoo maar niet luchtjes van deze taak afgemaakt hebben, want zij heeft honderd zittingen gehouden. Men kan zich er dus van verzekerd houden, dat zij de zaak naar beste weten onderzocht heeft. Welnu, na al de inlichtingen en besprekingen, heeft zij verklaard:

1. Dat bijna alle ouders willen, dat hunnen kinderen godsdienstig onderwijs gegeven wordt.

2. Dat het onderwijs, hetwelk alleen des Zondags gegeven wordt, niet voldoende is om een christelijk gemoed te vormen.

3. Dat een eerste voorwaarde om een eerlijk, zedelijk mensch te vormen, de kennis is van den christelijken godsdienst.

Ons dunkt, dat wij ons hier van alle commentaar kunnen onthouden.

Hoe vriendelijk! Een vrouw, wier man den dag der ramp te Antwerpen moest gaan werken in de fabriek Corvilain, doch liever met den Maandag eerst wilde beginnen, gaf dezer dagen haren echtgenoot het volgende compliment: Ziet ge nu, luiaard, hoeveel giften dat er binnenkomen: waart ge nu gaan werken, dan hadden we ook getrokken.

Het *Fremdenblatt* van Weenen, een zeer officieus orgaan meldt, dat de Duitsche bladen het volgende vonnis openbaar maken, dat door het hoogste gerechtshof van Pruisen gewezen is, en dat het recht regelt, aan de Pruisische schoolmeesters toegekend, om hun leerlingen lichamelijke straffen op te leggen.

De onderwijzer is gemachtigd gevoelige lichamelijke straffen op te leggen. Hij moet vermijden zichtbare wonden te veroorzaken, die het leven en de gezondheid van den leerling in gevaar zouden kunnen stellen. Blauwe plekken, roode striemen, neus of oorbloedingen tellen niet mee bij de zichtbare wonden, want elke gevoelige kastijding—en de onderwijzer is uitdrukkelijk gemachtigd, een gevoelige kastijding toe te dienen — laat dergelijke sporen na. De onderwijzer is niet aan straf onderhevig, indien hij een leerling kastijdt, die tot eene andere klas behoort, dan die, welke hij bestuurt; de straf mag ook buiten het schoolgebouw toegepast worden. Het gedrag van den leerling buiten de school is eveneens aan de schooltucht onderworpen. De geestelijke is insgelijks bevoegd, als hij godsdienstonderwijs geeft, gevoelige straffen toe te dienen. Het gedrag des onderwijzers kan slechts dan het doel van gerechtelijke vervolgingen worden, als hij zichtbare verwondingen heeft toegebracht.

Nadat de wereldtentoonstelling te Parijs op touw was gezet, werd er aldaar eene particuliere tentoonstelling, onder den naam van *Grand Concours Alimentaire* gehouden, ten doel hebbende die exposanten welke niet hoog genoeg bekroond waren op de internationale tentoonstelling, eene hoogere bekroning toe te kennen. De uitnoodiging daartoe werd door fabrikanten ontvangen, vergezeld van een begeleidend schrijven waarin het volgende werd aangeboden:

„Voor het verkrijgen eener hooge „bekroning wordt gevraagd:

„voor een *Diplôme d' honneur*.. fr. 250

„voor een *Diplôme Médaille d'or*. „ 200

„waarvoor men dan als middel van „reclame kan adverteeren en op de „Etiquetten kan laten drukken Bekroond „met de Gouden Medaille Parijs 1889."

Nauwelijks is de toren van 300 M. door velen een onmogelijkheid geacht, werkelijkheid geworden of, zoo leest men in *De Opmerker*, nieuwe plannen voor nog veel reusachtiger werken worden gemaakt.

Op de bijeenkomst, welke het *Iron and Steel Institute* dezer dagen te Parijs hield, stelde de heeren Schneider en Co., Van Creuzot en H. Hersent, de aanwezigen in kennis met een plan, tot overbrugging van het kanaal, waaraan niemand minder dan de heeren Baker en Fowler, de vermaarde bouwmeesters der nu bijna voltooide Forth-Brug hun goedkeuring hebben gehecht, en aan het verwezenlijken waarvan men niet behoeft te twijfelen, daar solide kapitalisten het noodig geld beschikbaar willen stellen, indien de Engelsche Regeering tegen de plannen uit een politiek oogpunt geen bezwaar heeft.

Imprenta de la Libreria de A. BETHENCOURT E HIJOS, Curaçao.